

(EØF) nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, og der foreligger en uregelmæssighed, som medfører pålæggelse af en sanktion i henhold til sidstnævnte forordnings artikel 10, stk. 2, litra a) – skal anvende bestemmelserne i artikel 44, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2419/2001 af 11. december 2001 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, der indførtes ved Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92, med tilbagevirkende kraft, fordi disse bestemmelser er mindre strenge i forhold til den udviste adfærd.

(¹) EFT C 261 af 26.10.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 1. juli 2004

i de forenede sager C-361/02 og C-362/02, **Elliniko Dimosio mod Nikolaos Tsapalos og Konstantinos Diamantakis** (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Dioikitiko Efeteio Peiraios) (¹)

(Direktiv 76/308/EØF — gensidig bistand ved inddrivelse af told — anvendelse på fordringer, der er opstået før direktivet trådte i kraft)

(2004/C 217/06)

(Processprog: græsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-361/02 og C-362/02, angående anmodninger, som Dioikitiko Efeteio Peiraios (Grækenland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager, Elliniko Dimosio og Nikolaos Tsapalos (sag C-361/02), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1 i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med de foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsimportafgifter og told og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter (EFT L 73, s. 18), som ændret ved akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (EFT 1994 C 241, s. 21), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer) og N. Colneric; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: ekspeditionssekretær Múgica Arzamendi, den 1. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med de foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsimportafgifter og told og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter, som ændret ved akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, skal fortolkes således, at det finder anvendelse på toldfordringer, der er opstået i en medlemsstat og er omfattet af et dokument, der er udstedt af denne stat, før nævnte direktiv trådte i kraft i den anden medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.

(¹) EFT C 305 af 7.12.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 8. juli 2004

i sag C-27/03, **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien** (¹)

(Traktatbrud — miljø — direktiv 91/271/EØF — beslutning 93/481/EØF — opsamling og rensning af byspildevand — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2004/C 217/07)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-27/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Valero Jordana og M. van Beek) mod Kongeriget Belgien (befuldmægtigede: A. Snoecx, bistået af A. Cornet), med påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, (EFT L 135, s. 40), og Kommissionens beslutning 93/481/EØF af 28. juli 1993 om formkrav ved underretning om de nationale programmer, som er fastsat i artikel 17 i Rådets direktiv 91/271/EØF (EFT L 226, s. 23), da det ikke har vedtaget de lov- og forvaltningsforskrifter, der er nødvendige for fuldstændigt at gennemføre artikel 3, 5 og 17 — denne sammenholdt med artikel 3 og 4 — i direktiv 91/271/EØF, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.N. Cunha Rodrigues, og dommerne F. Macken (refererende dommer), og K. Lenaerts, generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 1. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således: